

Юрій Найда

ПОДИХ ОСЕНІ

Вірші

Хмельницький
ФОП Цюпак
2013

УДК 821.161.2.
ББК 83.3(4УКР-4ХМЕ)6
Н12

Літературно-художнє видання
НАЙДА Юрій Михайлович
Подих осені
Вірші

Найда Ю.М.

Н12 Подих осені. Вірші. – Хмельницький
Видавець ФОП Цюпак А.А., 2013. – 59 с.

ISBN 978-617-513-213-5

«Подих осені» – перший поетичний
збірник Ю. М. Найди, в який увійшла
вибрана лірика, а також вірші-присвяти.

Для широкого кола читачів.

УДК 821.161.2.

ББК 83.3(4УКР-4ХМЕ)6

ISBN 978-617-513-213-5 © Найда Ю.М., 2013

*Моїм дорогим батькам,
Михайлу Федоровичу та
Валентині Іванівні Найдам
присвячується*

Доки людина шукає себе, доти вона може з упевненістю стверджувати, що вона живе. Я шукаю себе, шукаю свою стежку у мистецтві. Це складно, але я знайду.

Юрій Найда

**МОЇМ КОЛЕГАМ,
ДРУЗЯМ, ВЧИТЕЛЯМ**

*Справжньому Українцю
Василю Яновичу Слободянику
(лікарю, поету, людині)*

Не лікар той, хто лиш лікує тіло,
І не поет, що пише без душі.
Нехай творять всім благодатне діло
Величні Слободяника вірші.

В його поезії і Віра, і Надія,
В його поезії Любов свята.
В його поезії мільйонноока Україна,
Рідна Земля, достойна майбуття!

*Червень 2006 р.
с. Конопківка Тернопільської обл.
санаторій «Медобори»*

*Валентині Іванівні Фольварковій
(Слюзко) зі щирою симпатією*

Читаю вірші Ваші знов і знов,
Немов джерельної води напився.
Наповнює те джерело любов,
Свята любов, безмежна, вірна й чиста.

Ви – Жінка. Ви – творець Краси,
Талантом нагороджена від Бога,
Любов і злагоду призначені нести,
Vivat Вам, Валентино Фольваркова!

8 березня 2007 р.

*Викладачу по класу фортепіано
Белі Матвіївні Байді з присвятою*

Сідаю знову за фортепіано,
Беру улюблений великий септакорд –
І оживає в пам'яті органно
Минулих днів, щасливих днів акорд.

Пригадується клас Ваш сімдесятий,
Портрет Шопена, в рамці, на стіні.
«Революційний» просимо зіграти –
І Ви даруєте тепло душі – струні...

Під силу класика і джаз сучасний,
І вірші написати Ви могли,
Тут скаже кожен: педагог Ви класний,
Студенти ваші вже висот сягли.

Та що там педагог – Людина, Жінка!
У творчості й житті – на висоті.
В душі Ви, знаєм, справжня українка,
Яка шанує цінності святі.

Я Вам скажу і без вагань:
Ви є талант, Ви кладяць знань,
Багато втратила Україна безталанна,
І збагатилася Земля Обітована.

2006 р.

*Наталії Тимошенко-Гуральник
в День народження*

Нехай квітує Ваша доля,
А серце хай не знає горя.
Та від усякої біди,
Ангел Божий, борони.
Літ Вам довгих процвітати
І Україну прославляти!
Я і Віра, разом Найди, хочемо Вас
привітати!

Наука й музика – то Ваші крила,
А педагогіка – душа.
Та творчість все це охопила
Акордом Вашого життя.
Летять листки у кольорі багрянім,
І спалахом минає дивний день.
Я Вам бажаю, щоб усі чесноти
пролилися в симфонії натхнень!

25 листопада 2008 р.

*Моєму Вчителю, науковому керівнику
Наталії Павлівні Гуральник
з повагою та вдячністю*

Прекрасна жінка, й знаний педагог,
Відомий науковець, музикант.
Ще многі літа дай Вам, Бог,
Примножувати свій талант.

Захоплююсь я Вашою жагою
До перемоги, до життя...
Досягнення Наталії Гуральник –
Це шлях у славне майбуття.

25 листопада 2007 р.

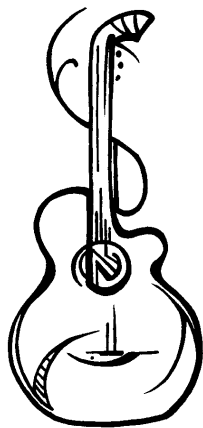
*Віктору Івановичу Цимбалюку
(Кумпала Вір) – голові Хмельницької
літературної спілки «Поділля»*

Він Словом земним увінчує плин
З народом у горі і щасті.
Він є патріот, він України син,
Він вірить в «життя, як у казці».

Та віра без діла – дурний то є знак:
Боротись потрібно рукою твердою.
Тож взявши гітару, мов шаблю козак,
Іде переможною Віктор ходю.

Дзвонар в Божій справі – природний
талант
Невичерпних дум і незвіданих мук.
Відомий всім бард, і поет, й музикант,
Земляк наш – В. І. Цимбалюк!

24 серпня 2010 р.

СВЯТО БУДЕННЕ

Думки єднаю зі словами,
Пускаю віршами у світ.
Щоб фальші не було між нами,
Любов нехай буя, як цвіт.

Вимірюю кожнеє слово,
Шліфую свої я думки,
До совісті йду на розмову,
Щоб людям добро принести.

2006 р.

Предвічний Боже, тобі складаю дяку,
За все, що відбулось в житті моїм.
Молю тебе: наповни благодаттю,
Здоров'ям, щастям, радістю наш дім.

2006 р.

ОСІННІ НАСТРОЇ

(триптих)

1

Я подих осені відчув іще весною,
Саме тоді, здавалось, тільки жить.
Чому ж холону я душею?
Хто парадокс цей пояснить?

Довкола все мажор, а я в мінорі,
Довкола все танцює і співа,
А я один, один на видноколі,
Без віри, без надії, без тепла...

Моє буття наблизилось до «коди»,
Роки вже грають гаму вниз.
Нема репризи тут, та й годі:
Життя – то неповторний імпровіз.

2

Любуюсь я осіннім сумом,
Вдихаю знов п'янкий дурман.
Летять у вирій мої думи
І залишаються всі там.

Кружляє тихо жовте листя,
Вже вдалині курличе птах,
Сховатись хочеться навмисне,
В своїх думках, в своїх літах.

Минають дні, збігають ночі –
Так рік за роком йде життя,
І доля заглядає в очі...
Чи вартий я цього буття?

3.

Лякаюсь осені,
Ховаюся від неї,
Небажаний мені її прихід.

Вона іде,
Кидає хризантеми,
Лишаючи на серці гіркий слід.

Збираю осені,
Вже маю їх за тридцять,
Вже маю на волоссі сивину.

А час пливе,
Йому не зупиниться,
Не зупиниться і на хвилечку одну.

2006 р.

Так тільки осінь вміє лікувати
Печаль в очах і у душі печаль.
Строкати, жовті та багряні шати
Вдягла природа нині – їй не жаль.

Не жаль й мені зими, весни і літа,
Не жаль років – нехай летять, нехай.
Що заслужив в житті, прийму як ліки,
Чужого, Боже, тільки не давай.

осінь 2010 р.

Вірі, єдиній, кого кохаю...

В вечірнім мареві ввижаєшся мені,
Зринаєш у думках небесним
зорепадом,
Душа моя палає у вогні,
Коли з тобою розмовляю радо.

П'янію я, вдихаючи слова,
І божеволію від аромату тіла.
Найкраща мить мого життя,
Коли зі мною ти заговорила.

Я вже не я. Я весь живу тобою.
В клітиночці у кожній тільки ти.
Порівнюю завжди тебе з весною
В цвітінні дивовижної краси.

Я у полоні твоїх диво-рук,
Я у раю, коли разом з тобою.
Коли ти поруч – ні біди, ні мук,
Бо називаєшся мені жоною.

26 липня 2006 р.

Лащитья ластівка до мого вікна,
Вість благодатну вона принесла:
Єдина, кохана, любима жона
В радості й щасті дочку родила.

Любов'ю зігріла, теплом сповила –
Долю щасливу зазнало дитя.

Хай колосяться вкраїнські жита,
Дітьми малими квітує земля,
Кожен в душі хай збудує свій храм,
«Многая літа!» співаю я вам.

13 серпня 2005 р.

Фарбую життя та й у світлі тони:
Рожевий, блакитний і білий.
Мої кольори, на мольберт ви лягли,
Тремтливо лягли, наче іній.

Змішаю докупи, знайду півтони,
Лиш в снах такі бачив та в мріях,
І саме вони мені принесли
Дитячко на ім'я Марія.

З тих пір спалахнули предивні мазки,
Засяяла щастя палітра.
Малюю життя, складаю казки, –
І лине, як пісня, молитва.

2006 р.

МОЛИТВА

Не сплю ночами, а молюсь.
Молюсь, за донечку Марію –
Мою кровинку і надію –
До Тебе, Господи, молюсь.

Не дай зазнати їй біди,
Від неї кривду відведи,
Щоб йшла в житті щасливими
дорогами,
Душа і тіло, щоб були здоровими,
І дух їй праведний всели,
Думки негожі забери,
І відведи від всього злого,
Поганого, недоброго, лихого.
Я знаю: все з Твоєї волі,
Не обійти нікому долі,
Тому не покидаю я надію,
Що ти, Господь, рабу свою Марію,
Недремним, справедливим оком
Оберігатимеш Ти рік за роком,
Усе земне її життя. А я –
Допоки серце в грудях б'ється,

І доки кров у венах ллється,
І доки розум ще живий,
Тобі, Господь, продовжую молитись,
Завжди і скрізь буду Тобі коритись,
І буде так завжди!

2004 р.

МАРІЯ

Марія – святе твоє ім'я!
В нім поєднались радість і журба,
Жіночість, материнство, теплота.
Воно м'яке і лагідне, як пух,
Однак і строге, і міцне, як дух.
Воно веселкою бринить,
Українська пісня в нім дзвенить.

Ім'я не модне й не старе,
А завжди вічне, молоде.
Заквітчане багряною калиною
У спогадах, де босоніж стежиною
Тоді з маленькою дитиною
Марія йшла до джерела.
Любов і віра їх вела.

Маріє, Тобі присвячували канти,
Вклонялися поети й музиканти.
Маріє – ти шедевр, ти висота!
Давно згоріла воскова свіча
Та не згаса в моїй душі надія.

Твій образ назавжди в моїх очах –
І я молюся: «Радуйся, Маріє...».

13 лютого 2005 р.

МОЇ ЖІНКИ

Чотири жінки є в житті моїм...
Не дев'ять, і не вісім, і не сім –
Чотири постаті, чотири іпостасі,
І кожна дорога мені усім.

Одна своєю мудрістю повчає,
Із серця Іншої я доброту черпаю,
Дитячий сміх Найменшої лунає,
Кохання жар в Єдиній не згасає.

Мої світи, надійні і любимі,
Я вам присвячую оці рядки –
Сестричці, Мамі, Донечці й Дружині.
Щасливий я, бо є у мене ви.

4 травня 2006 р.

Народи мені дитину –
Чи то дочку, чи то сина.
Народи мені, благаю,
Щастя більшого не знаю.

Перший крик, і перший крок,
Усмішка, зубчик, дитсадок.
Все хочу знову пережити,
Творити, вірити, любити.

Маленька крихітка – це чудо із чудес,
Це Божий дар, і він безцінний.
Моє бажання лине до небес,
А від небес – у Боже провидіння.

жовтень 2005 р.

ВІТАЄ СІМ'Я НАЙДІВ!

Звучать оркестри, лунають хори –
Вітання Вам від Найди Юри!

Бриньчать гітари, співають ліри –
Вітання Вам від Найди Віри!

Десь сопілка виграє –
То Марійка Вас вітає!

Чу! Гримить десь барабан –
Всіх віта малий Іван!

2010 р.

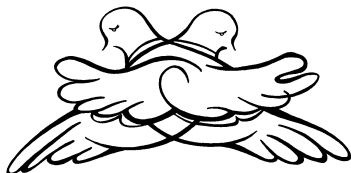

Люблю години ці,
Коли рука в руці...
Лишаюся з тобою –
Із долею-жоною.

Нема нікого більш,
Наше кохання лиш,
Що твориться устами, –
То мова між серцями.

Давно поснули діти,
А ми будем сидіти
Удвох, у своїй хаті –
У Божій благодаті.

15 березня 2006 р.

Гортаю книгу нашої Любові
І дякую тобі, Предвічний Бог,
Що починалося усе із передмови
І час нам не диктує епілог.

Іван, Марія – то цілий розділ
Яскравих та щасливих сторінок,
Душа радіє і летить у простір,
В небесну далеч до зірок.

І ми з тобою, головні герої,
Продовжуем творити повість цю.
Щоденно на сторінці новій
Виводжу: «Я тебе люблю!».

26 липня 2010 р.

Осі́ннє листя, й ніжна паву́тинка,
Пові́тря – ніби срі́бна димка:
У пору цю хрестила́сь Марусинка,
Господнє диво і моя дитинка.

16 жовтня 2004 р.

*Із циклу «Ладоньки-ладусі
для донечки Марусі».*

**І знову свято у родині:
Ваня охрестився нині.
Ангели над ним витають,
Неба святість посилають.**

*18 квітня 2010 р.
Із циклу «Колисанки для сина Іванка».*

Мама зве мене Машутка,
А тато – Марусинка.
Рясний дощик я у них
І весела днинка.
Я буду для них обох – сонячна
перлинка.

Мама кличе мене Маша,
А тато – Марія.
Рідна пісенька я в них
І велика мрія.
Я, мама й тато – сім'я щастям багата!

13 серпня 2005 р.

*Моїм діткам, моїм квіткам –
Івасику та Марійці*

ІВАН-ДА-МАРЬЯ

Квітка жадана в садочку росте.
Дива такого не бачив ніде:
Бог дарував мені квітку святу.
Дякую, Боже, за милість таку.

Іваном-да-Марьєю квітку зовуть.
Іван і Марія щасливі ростуть.
Сонячних променів, з роси і з води
Дітям моїм бажаю завжди.

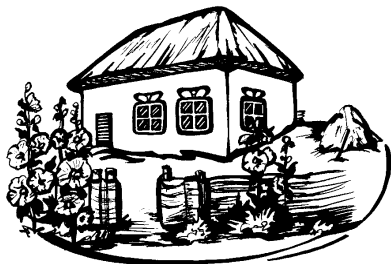
2013 р.

Все українське розбуджу в собі,
Бо спить – хтось приспав його вдало.
Боротися буду і вдень, і вночі,
Аби майбуття кращим стало.

Бо жити там нашим дочкам і синам,
Любити, творити, кохати,
Бажаю козачкам і всім козакам
В країні своїй процвітати.

2010 р.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Воскресне й Україна.

Я вірю в це

Й благаю молитовно:

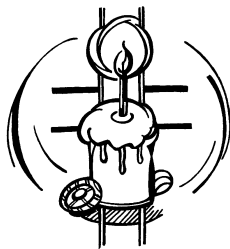
Нехай не я,

Нехай моя дитина

Живе в країні цій

Достойно!

3 травня 2005 р.

Не зрівняти Францію та й із
Україною –
Не зрівнять француженку з нашою
дівчиною.
І краса, і розум є у наших милих,
Тож цінують, хлопці, своїх
чорнобрових.

м. Шато-Шінон (Франція), серпень 2003 р.

Додому я із Франції вернувся
Та на порозі промовляючи: bonjour!¹
Своїй коханій Вірі я всміхнувся,
Бо нас давно чекав Амур.

Pardon, madame², чого ж так
хвилюваться?

Merci beaucoup³, що дочекалися мене
Побачив за кордоном я багацько,
Та Вас j'aime⁴ хоч сотня літ мине.

м. Пломб'є (Франція), серпень 2003 р.

¹*bonjour (фр.) – добрий день*

²*Pardon madame (фр.) – пробачте, пані*

³*Merci beaucoup (фр.) – дякую*

⁴*j'aime (фр.) – кохаю*

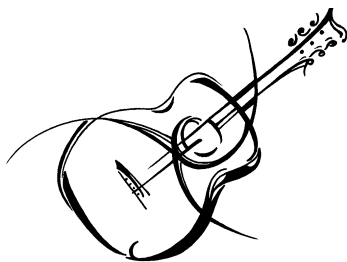
БАРДОВСКОЕ

Коснулась струнами души поэта,
Приникла к пальцам музыканта вмиг.
Порхают ввысь щеглами флажолеты –
Вот тот божественный творенья миг.

Маэстро-бард терзает рьяно струны,
И рифмы, словно мыши у засова.
Рожденье песни – вот венец фортуны,
Где в каждом слове звук, а в звуке

СЛОВО.

г. Сумы, апрель 2010 г.

МОЇ ВІРШІ

Мої вірші, немов листки осінні,
Летять під ноги до людей,
А я прошу благословення
На розуміння моїх ідей.

Мої вірші, немов Горині хвилі,
В зимовій кризі спочива.
А я пишу, бо вчора й нині
В рядки низаються слова.

Мої вірші, немов сніги весняні,
Зійдуть і зникнуть без сліда.
А я творю, неначе день останній
Живу на цьому світі я.

Мої вірші мов літні зливи:
Комусь на радість, комусь – журба.
А я прошу для віршів сили
Та розуміння в читача.

2006 р.

**СПАСИБІ ВАМ
ЗА ЩИРЕ СЛОВО
НАМ**

ПЕТРО ГНАТОВИЧ БРИЖАК

*Юрію та Вірі Найдам
для участі в обласному конкурсі
«Молода сім'я» в м. Нетішині*

Ми музику полюбили й рідний
інститут.
Тут колись удвох навчались й
одружились тут.
Ким на світі ми не були – все й не
пригадать:
Проспівали в хорі в церкві, певно,
років п'ять,
Дід Мороз, Снігурка поряд, з легкої
руки
Обслужили в місті школи й дитячі
садки.
Скільки вдвох промандрували, святий
Боже мій,
Разом слухали на морі музики прибій,

Стали разом в переході людей
розважать,
А в перервах між піснями сесію
здавать.
Повезло нам і в Києві (мали таку
мрію!):
Виступали по радіо, бачили Софію.

Хочемо з Юрком сім'ю великою мати,
Мріємо про дім і сад, де будем гуляти.
Я – Юрко, а я – Віруня, ми обоє
Найди.
Ми віримо, що стежечку до нас щастя
знайде!

31 січня 2003 р.

ВАСИЛЬ ЯНОВИЧ СЛОБОДЯНИК

Родині Найдів

Красенько дякую Вам, друзі,
За поетичне послання.
Як та калинонька у лузі,
Най квітне Найдів вся рідня –
Нові Українці, нового дня!

м. Ірпінь, 2007 р.

Родині Найдів

У Товтрах, де Збручанська б'є вода,
Нас звела доля – не біда.
Вони по черзі все ходили «за водою»,
І Машу теж носили «під пахвою»,
Юрко і Віра. Все милувався ними,
Завзяттям дружної родини.
Нова там, в Товтрах, колисанка,
Бо «під полою» носять вже Іванка.
Тож зрозуміла стала забаганка:
Живлюща та вода – Збручанка!

м. Ірпінь, 2011 р.

Юрію Михайловичу Найді

Ще рано осінь віщувати,
Літа в зеніті – тільки жить,
Марійку та Іванка наставляти,
Творити, вірити і любити.

Тоді й спадуть усі мінори.
Бальзам-родина у житті,
І кануть в Лету форсмажори
Від посередності «круті».

Не варто всує перейматись
І все те брати до душі.
У собі тільки не вагатись,
Кропати музику й вірші.

У мудрих, звісно, мудре брати,
В «старому» криється нове.
Примусить осінь танцювати,
Весна душі в танок нас зве.

Роки-скарби всі від природи,
Що теж співає нам і вчить.

Не знає гама її «коди»,
В гармонії нам з нею жить.

Де пори року, мов реприза,
Принад у кожній повен віз.
Тож не природна в душі «криза» –
Землі ми й Сонця «імпровіз».

м. Ірпінь, 2011 р.

ВАЛЕНТИНА ІВАНІВНА СЛЮЗКО

*Юрі Найді,
з приводу написання збірки*

Нехай в житті в нас завжди буде свято:
У будні – свято, і у свята – свято.
І навіть в час, коли немає свята,
Нехай душа чекає свято Свята!

січень 2013 р.

ПРО АВТОРА

Юрій Михайлович Найда – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та методики музичного мистецтва Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії. Народився 4 травня 1976 р. на Волині в старовинному місті Ізяславі. Батько, Михайло Федорович, – моторист водоканалу. Мати, Валентина Іванівна, – музичний керівник дитячого садка, співачка церковного хору. Юрій Найда навчався в педагогічних закладах Хмельницького, Миколаєва, Києва. Разом з дружиною Вірою виховують доньку Марію та сина Івана. Джерелом натхнення для Юрія є його сім'я. Вірші почав писати з 2004 р. Твори для дітей об'єднані в цикли «Ладоньки-ладусі для донечки Марусі» та «Колисанки для сина Іванка». Періодично друкувався в ізяславській районній газеті «Зоря Надгориння», в літературних альманахах академії «На крилах мрій» (2010 р.), «Музика душі» (2011 р.). Виступав у номінації «Поет» на XXII Міжнародному

фестивалі авторської пісні та співаної поезії «Булат». У 2010 р. на обласному радіо Хмельницької ОДТРК «Поділля-Центр» за його участю вийшла передача «Літературний меридіан». Юрій Михайлович має багато публіцистичних та наукових статей у періодичній пресі. Крім наукової та викладацької діяльності, займається авторською піснею та співаною поезією. Свої вірші включає до концертних виступів у вокальному дуеті з дружиною Вірою Найдою.

У 2012 р. вийшов їх перший студійний аудіоальбом «Я тебе люблю...», присвячений 15-ти річчю подружнього життя.

Перший поетичний збірник «Подих осені» вдячний син присвятив батькам – Михайлові Федоровичу та Валентині Іванівні.

ЗМІСТ

Моїм колегам, друзям, вчителям.....	5
Свято буденне.....	15
Спасибі Вам за щире слово нам.....	47
Про автора.....	55

Літературно-художнє видання
НАЙДА Юрій Михайлович
Подих осені
Вірші

Комп'ютерний набір тексту *Віри Найди*

Комп'ютерна верстка *Юрія Найди*

Літературна редакція та консультація
Петра Брижаса, Валентини Слюзко

В оформленні видання використано
графіку художниці *Олександри Бубнової*

Дизайн обкладинки
Олександри Барицької

Формат 60x84 1/32.

Ум. друк. арк. 1,8.

Наклад 250. Зам. №12.

Видавець і виготовлювач ФОП Цюпак А.А.
м. Хмельницький, вул. Ломоносова, 17.
тел. 067 3932668

Свідоцтво про держреєстрацію видавців,
виготівників та розповсюджувачів
видавничої продукції
Серія ХЦ №019 від 25. 02. 2002р.

